

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

Ar trebui creștinii să fie vegetarieni?

Versete călăuzitoare: Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

Vegetarianismul este popular în multe țări ale lumii de astăzi. Ziua de 1 octombrie a fost declarată „Ziua mondială a vegetarienilor”. Între timp, restaurantele și magazinele alimentare oferă meniuri fără carne, de exemplu un „burger vegan”. Vegetarienii moderați nu consumă carne roșie, dar mănâncă pește și fructe de mare (pescetari) sau ouă și produse lactate (ovo-lacto-vegetarieni). O formă mai strictă este „veganismul”. Veganii consecvenți mănâncă numai produse de origine vegetală și evită produsele de origine animală, cum ar fi produsele de curățare sau îmbrăcămintea.

Unele persoane urmează o dietă vegetariană parțială ca așa-numiți flexitari, ceea ce înseamnă că mănâncă în principal alimente pe bază de plante, dar ocazional sau în cantități mici consumă carne, produse lactate, ouă, carne de pasăre și pește.¹

Vegetarianismul este strâns asociat cu unele religii care își au originea în India antică (hinduismul, budismul, jainismul) și care pledează pentru *ahimsa* (non-violență):

- Jainismul, de exemplu, detestă orice fel de violență și recomandă un vegetarianism strict.
- Dintre confesiunile protestante, [advențiștii de ziua a șaptea](#) susțin vegetarianismul; totuși, acesta nu se bazează pe Sfânta Scriptură, ci pe învățăturile fondatoarei lor [Ellen G. White](#) (1827-1915).
- Satanismul este, de asemenea, foarte simpatizant cu veganismul.
- Adepții Wicca, care trăiesc ca vegetarieni, susțin că dietele vegetariene sunt o extensie naturală a regulii Wicca de a nu face rău nimănui.
- Mulți „new age” consideră că vegetarianismul este un aspect important al unei vieți în armonie cu natura. Hrănirea vegetariană este adesea pusă în legătură cu preocupările ecologice și cu bunăstarea și drepturile animalelor.

Dar ce poziție ar trebui să adopte un creștin?

În primul rând, ar trebui să facem distincția între două grupuri de vegetarieni: unii urmează o dietă vegetariană din cauza unor intoleranțe sau alergii alimentare sau din alte motive de sănătate; alții se abțin de la carne și alte produse de origine animală din motive filozofice, morale sau religioase.

În afară de o dietă prescrisă de medic, creștinii ar trebui să se ghideze după Sfânta Scriptură. Ar trebui să fim atenți să nu ne lăsăm ghidați

- de tendințe care reflectă pur și simplu mentalitatea societății;
- urmând diete doar pentru că sunt „la modă” în acest moment;

¹ www.mayoclinic.org/healthy-lifestyle/nutrition-and-healthy-eating/in-depth/vegetarian-diet/art-20046446.

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

- urmând sfaturile influențelor din social media, care susțin anumite schimbări în stilul de viață. Se poate ca aceste schimbări să fie legate de opinii etice sau morale, care nu sunt în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Valorile și deciziile noastre ar trebui să se orienteze după Cuvântul lui Dumnezeu și să se lase călăuzite de El. Două versete importante din Biblie ne oferă principii generale cu privire la problema alimentației: Romani 12.2 și 1 Corinteni 10.31. Păstrarea lor în minte ne va ajuta să înțelegem „imaginea de ansamblu”:

Romani 12.2: Nu vă conformați veacului acestuia, ci fiți transformați, prin înnoirea minții voastre, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită.

1 Corinteni 10.31: Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie orice faceți, faceți toate pentru gloria lui Dumnezeu.

În primul rând, sub inspirația lui Dumnezeu, apostolul Pavel ne învață: creștinii nu trebuie să se conformeze lumii, pentru a putea cunoaște voia bună și plăcută și desăvârșită a lui Dumnezeu - prin experiență. Dacă urmăm gândurile, valorile, moda și tendințele lumii, contrazicem voia bună a lui Dumnezeu și ne îndepărtăm de voia Sa. Prin urmare, ar trebui să ne ghidăm după Sfânta Scriptură în fiecare domeniu al vieții. Ar trebui să ne lăsăm ghidați de Biblie, nu de societate, de opinia publică sau de tendințe populare.

În al doilea rând, Pavel stabilește următorul principiu: Trebuie să facem totul pentru gloria lui Dumnezeu, adică să-L glorificăm pe Dumnezeu și să-I plăcem în toate. Acest lucru include lucrurile zilnice, cum ar fi mâncatul și băutul, și se extinde la fiecare domeniu al vieții – „*orice faceți*”. Astăzi, chiar și unii creștini spun: „Este viața mea, fac ce vreau”, și totuși ei fac ceea ce vrea lumea. Viața noastră nu ne aparține, pentru că am fost „cumpărați cu un preț”: „cu sângele prețios al lui Hristos” (1 Corinteni 6.19,20; 1 Petru 1.19). Un creștin adevărat a renunțat la dreptul său de a-și trăi viața după bunul plac, în momentul în care l-a acceptat pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al său. Sub cruce am renunțat la dreptul nostru de a trăi pentru noi înșine. Potrivit cu Galateni 1.4, Domnul Isus Hristos „S-a dat pe Sine Însuși pentru păcatele noastre, ca să ne scoată din veacul rău de acum, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru”. Dumnezeu vrea ca noi să trăim pentru El acum (Romani 6.11,13; 7.4), nu pentru carne (trup) (Romani 8.12). Dragostea lui Hristos este cea care ne constrânge să facem acest lucru (2 Corinteni 5.14), nu Legea, și cu atât mai puțin iubirea de sine sau dragostea pentru lume. Domnul nostru a murit pentru toți, „pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care pentru ei a murit și a înviat” (2 Corinteni 5.15). Din nefericire, aceste adevăruri importante nu sunt învățate printre mulți creștini din ziua de azi. Principiile citate din pasajele din Scriptură (Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31) influențează fiecare domeniu al vieții unui creștin și sunt valabile și pentru regimul alimentar.

Alimentația în Vechiul Testament

Unii creștini citează Geneza 2.9 și 16 ca bază pentru un stil de viață vegetarian:

- **Geneza 2.9,16:** Și, din pământ, Domnul Dumnezeu a făcut să crească tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni de mâncat ... Și Domnul Dumnezeu a poruncit omului, zicând: „Din orice pom din grădină poți să mănânci în voie.”

În marea Sa bunătate și înțelepciune, Dumnezeu i-a oferit omului la început tot ce avea nevoie, iar în această hrană nu era carne.

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

Acest lucru este adevărat și minunat. Și totuși, ar trebui să ne mai gândim puțin la acest subiect. Cu siguranță că suntem cu toții de acord că nu trăim în Grădina Eden și nici nu ne putem întoarce cumva în ea. Inocența a fost pierdută și s-au întâmplat multe de atunci. În alte pasaje din Scriptură, care nu au legătură cu Edenul, Dumnezeu ne vorbește clar despre hrana noastră. Este important să luăm în considerare tot ceea ce Dumnezeu are de spus despre un anumit subiect, astfel încât să înțelegem și să facem voia Lui.

În primul rând, ideea păgână de non-violență față de animale nu este învățată în Scriptură. Proverbele 12.10 îi instruiește pe proprietarii de animale să fie atenți cu animalele lor. Însă când Domnul Dumnezeu a făcut haine de piele pentru a-i acoperi pe Adam și Eva (Geneza 3.21), aceasta a însemnat moartea unui animal. Sacrificiile de animale au fost practicate în prima carte a lui Moise (Geneza) și sunt învățate în mod clar în Sfânta Scriptură [pentru perioada Vechiului Testament].

După potop, Dumnezeu a învățat în mod explicit că, de atunci încolo, animalele puteau fi mâncate. În Geneza 9.3 găsim instrucțiunile lui Dumnezeu pentru Noe, familia sa și urmașii lor:

- **Geneza 9.3:** Tot ce se mișcă și trăiește vă va fi de mâncare: vi le-am dat pe toate ca și iarba verde.

Interzis era consumul de sânge (Geneza 9.4), nu de carne.

În afară de aceasta, citim că Domnul a mâncat carne și produse de origine animală atunci când l-a vizitat pe Avraam:

- **Geneza 18.6-8:** Și Avraam s-a dus repede în cort la Sara și i-a zis: „Ia repede trei măsuri de floare de făină, frământă și fă turte“. Și Avraam a alergat la cireadă și a luat un *vițel tânăr și bun* și l-a dat slujitorului, și el s-a grăbit să-l pregătească. Și a luat *unt și lapte și vițelul* pe care-l pregătise și le-a pus înaintea lor. Și el stătea lângă ei sub copac și ei mâncau. (subliniere adăugată)

Acesta ar fi fost cu siguranță momentul potrivit pentru a-i ține o prelegere lui Avraam despre avantajele vegetarianismului, dar Domnul nu a făcut așa ceva. „Ei mâncau.”

În cea de-a doua carte a lui Moise (Exodul), îi vedem pe israeliți sacrificând, prăjind și mâncând mielul de Paște, la porunca divină (Exodul 12), în ajunul ieșirii lor. Exodul 16.13; Numeri 11.31 și Psalmul 105.40 relatează cum Dumnezeu a îngrijit de poporul Său în pustie, dându-le prepelițe.

A treia carte a lui Moise (Leviticul) conține poruncile detaliate și fără echivoc ale lui Dumnezeu cu privire la sacrificiile de animale. Buii, oile, caprele și păsările trebuiau să fie sacrificate Domnului. Unele animale erau jertfe de ardere-de-tot, închinare în întregime lui Dumnezeu și mistuite în întregime pe altar (Leviticul 1). Alte animale erau jertfe de pace sau jertfe pentru păcat și fărădelege (Leviticul 4-7). Preoții și poporul participau la aceste jertfe mâncând anumite părți din carnea pe care Dumnezeu le-o destinase. Dacă citim cu atenție aceste capitole, constatăm că ar fi fost imposibil ca preoții sfinți ai lui Dumnezeu să fie vegetarieni, deoarece trebuiau să mănânce carne din multe dintre darurile de jertfă. În Leviticul 11, Dumnezeu a dat poporului, prin Moise, „regulile Sale de alimentație” cu privire la ceea ce ei aveau voie să mănânce și ceea ce le era interzis. Vegetarianismul nu era predat ca învățătură. De exemplu, în Leviticul 11 se spune:

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

- **Leviticul 11.2:** Acestea sunt viețuitoarele pe care le veți mânca dintre toate animalele care sunt pe pământ.

Ei aveau voie să mănânce și păsări, pește și chiar unele insecte. În Numeri 18:17,18, Dumnezeu a poruncit ca primul născut al boului, al oilor și al caprelor să fie jertfit și mâncat înaintea Domnului. În Deuteronomul 12 citim că israeliții aveau voie să sacrifice și să mănânce animale:

- **Deuteronomul 12.15,20-22,27:** poți să înjunghii și să mănânci carne după toată pofta sufletului tău ... să înjunghii din boii tăi și din oile tale ... căprioara și cerbul ... iar carnea s-o mănânci.

Ei nu aveau voie să mănânce sângele, ci doar carnea. În Deuteronomul 14, regulile alimentare din Leviticul 11 erau adresate din nou noii generații de israeliți, care urmau să treacă Iordanul și să ia în posesiune țara. Dumnezeu nu le-a spus să se întoarcă la veganismul din Eden odată ajunși în Țara Făgăduinței. Din Sfânta Scriptură putem deduce: israeliții nu au fost niciodată vegetarieni și în niciun moment Dumnezeu nu le-a poruncit sau nu i-a învățat o astfel de practică alimentară.

În prezent, unii persistă să susțină cu înverșunare că consumul de carne poate avea efecte dăunătoare asupra mediului sau sănătății. Dar, făcând acest lucru, ei pun la îndoială înțelepciunea și bunătatea Domnului, căci Dumnezeu a fost Cel care a spus că omul are voie să mănânce carne. Ar putea El să se înșele? Desigur, acest lucru este imposibil. Hrănirea vegetariană nu este nici cheia, nici secretul universal al sănătății. Să ne amintim că, începând cu Geneza 9.3, atât animalele, cât și plantele au fost în meniul omului. Restricțiile din Leviticul 11 și Deuteronomul 14 se aplicau doar poporului Israel sub Legea mozaică.

Alimentația în Noul Testament

În Noul Testament găsim schimbări importante în ceea ce privește alimentația și mai ales în ceea ce privește carnea. Aceste schimbări au fost introduse mai întâi de Domnul Isus Însuși și apoi comunicate în mod clar adunărilor ca învățătură apostolică de către apostolii Săi. Să citim cu atenție ce a învățat Hristos în public la Ierusalim:

- **Marcu 7.14-16:** Și, chemând din nou la Sine mulțimea, le-a spus: „Ascultați-Mă toți și înțelegeți. Nu este nimic din afara omului care, intrând în el, să-l poată întina; ci acelea care ies din el sunt cele care-l întinează pe om. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă“.

Acesta a fost răspunsul Domnului la criticile aduse ucenicilor Săi, care mâncaseră cu mâinile nespălate. Până în ziua de azi, iudeii pun un mare accent pe spălarea corectă și frecventă (Marcu 7.3,4,8), atât pentru a fi curați din punct de vedere ceremonial, cât și pentru igiena corporală. Dar Hristos i-a învățat că întinarea vine din interior - din inimă, nu din exterior. Dacă citim mai departe în Marcu 7, constatăm că Domnul extinde contextul pentru a include și mâncarea:

- **Marcu 7.18,19:** „Și voi sunteți fără pricepere? Nu înțelegeți că orice intră din afară în om nu-l poate întina, pentru că nu intră în inima lui, ci în pânțele și iese în hazna?“ Aceasta a zis, făcând curată orice hrană.

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

William MacDonald (1917-2007) comentează: „Într-un anumit sens, această afirmație a prefigurat sfârșitul epocii Legii.”² Nu mai există liste de alimente, care nu trebuie consumate. „Poruncile alimentare” au fost abolite. Domnul nu a dat ca învățătură sau introdus vegetarianismul în acea perioadă, ci i-a învățat pe oamenii să știe că toate alimentele pot fi consumate. În timpul slujirii Sale pe pământ, El și ucenicii Săi au mâncat carne, inclusiv miel de Paște, precum și pește (Luca 24.42,43; Ioan 21.9-13). Când i-a trimis pe cei șaptezeci să vestească Împărăția lui Dumnezeu, i-a instruit:

- **Luca 10.7:** Să mâncați și să beți ce vi se va da.

Apostolul Petru, un iudeu credincios, primește o lecție importantă printr-o viziune cerească în Faptele apostolilor 10. I se arată animale considerate necurate conform Legii (Leviticul 11; Deuteronomul 14) și i se poruncește să le sacrifice și să le mănânce:

- **Faptele apostolilor 10.11-15:** Și a văzut cerul deschis și un vas coborând ca o pânză mare, legată în patru colțuri și care se lăsa pe pământ, în care erau tot felul de patrupede și reptile ale pământului și păsări ale cerului. Și a venit un glas către el: „Ridică-te, Petru, înjunghie și mănâncă!” Și Petru a spus: „Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată n-am mâncat ceva întinat sau necurat”. Și din nou a venit un glas, a doua oară, către el: „Ce a curățit Dumnezeu, *tu* să nu numești întinat”.

Principiul învățat aici este următorul: ceea ce Dumnezeu a curățat, noi nu trebuie să-l considerăm necurat și să-l respingem. Acest principiu este ilustrat cu ajutorul animalelor - hrană - și apoi Dumnezeu face o aplicație și îi spune lui Petru să meargă la o adunare formată din păgâni și să predice acolo. Petru învață lecția și se duce și îi predică lui Corneliu, familiei și prietenilor săi: „Voi știți că nu este permis unui iudeu să se unească sau să vină la unul de neam străin; dar mie Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om întinat sau necurat” (Faptele apostolilor 10.28). Argumentarea merge de la cele mai mici la cele mai mari: de la faptul că mâncarea - în special carnea - nu mai este necurată, la faptul că păgânii nu mai sunt necurați; și ambele sunt adevărate. Prin cuvântul lui Hristos, toate mâncărurile au devenit curate. Lui Petru i s-a reamintit și a fost învățat că „Dumnezeu nu este părtinitor” (Faptele apostolilor 10.34).

În 1 Corinteni 10.25-27, credincioșii sunt învățați că pot cumpăra tot ce se oferă în piață și pot mânca tot ce li se pune în față „fără să se cerceteze ceva din cauza conștiinței”. Așadar, nu era interzis să mănânci carne.

Mai târziu, apostolul Pavel ne-a învățat cât de important este ca noi, creștinii, să nu restrângem hrănirea [la anumite alimente] și ne-a avertizat că, la sfârșitul vremurilor, unii oameni vor învăța rătăcirii, precum vegetarianismul:

- **1 Timotei 4.1-5:** Dar Duhul spune lămurit că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, luând aminte la duhuri amăgitoare și la învățături ale demonilor, spunând minciuni în fățarnicie, însemnați cu fierul roșu în propria conștiință, oprind căsătoria, poruncind abținerea de la mâncăruri, pe care Dumnezeu le-a creat spre a fi primite cu mulțumire de cei credincioși și care cunosc adevărul. Pentru că orice creatură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de aruncat, fiind primit cu mulțumire, pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

² Remarca traducătorului: W. MacDonald, *Kommentar zum Neuen Testament*, Bielefeld (CLV) 82021, pag. 188.

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

Aici avem în mod explicit cuvintele Duhului Sfânt. În primul rând, El avertizează cu privire la vremurile din urmă. Aceste vremuri nu mai sunt în viitor, ci le trăim deja. Marea apostazie de la credință ne înconjoară din toate părțile. Credința, care a fost dată sfinților *odată pentru totdeauna* (Iuda 3), nu înseamnă nimic pentru mulți oameni. Conducătorii spirituali și „maestrii apăruiți” înșală oamenii prin voci și viziuni și îi învață doctrine diavolești. Religiozitatea lor „creștină” nu este altceva decât ipocrizie și învață minciuni precum falșii profeți din vremea lui Ieremia (Ieremia 23). Ei mint fără să clipească, susținând că învățăturile lor sunt adevărul, pentru că sunt „însemnați cu fierul roșu în propria conștiință”. Această expresie este o traducere a cuvântului grecesc *kauteriazō*, care înseamnă literalmente „cauterizat” - ceva făcut cu un obiect încălzit care face ca nervii să moară și, în consecință, nu se mai simte nimic (Efeseni 4.19).

Ei interzic căsătoria (Efeseni 4.3), considerând-o probabil o instituție depășită, dar învață că celibatul este calea de urmat. Astfel, romano-catolicismul are preoții celibatari, iar călugărițelor li se spune că ar fi căsătorite doar cu Hristos.

Dar învățătura lor falsă se extinde și la alimentație. Ei poruncesc abținerea de la anumite alimente, iar acest lucru include cu siguranță un stil de viață vegetarian. Catolicilor le era interzis să mănânce carne în zilele de vineri și în timpul Postului Mare (cu excepția cazului în care familia era suficient de bogată pentru a obține o derogare, o scutire de excepție, de la episcop). În Anglia, William Cowherd (1763-1816) a fondat, în 1809, *Bible Christian Church*, o sectă vegetariană creștină. Cei care doreau să se alătore trebuiau să semneze un angajament de a trăi în mod vegetarian și de a se abține de la alcool. Cowherd a fost unul dintre pionierii filozofici ai *Vegetarian Society*, fondată în Anglia în 1847. În Statele Unite, Ellen G. White a fondat secta adventistă și a învățat că consumul de carne stârnește pasiuni și nu trebuie consumată. De exemplu, ea scrie:

649. Legumele, fructele și cerealele trebuie să constituie hrana noastră. Nici măcar un gram de carne nu ar trebui să intre în stomacul nostru. Consumul de carne este nenatural. Trebuie să ne întoarcem la intenția inițială a lui Dumnezeu când l-a creat pe om.³

White a încercat să se întoarcă la felul de alimentare din Grădina Eden. Însă această alimentație nu mai este valabilă în timpurile actuale, așa cum am arătat deja. Ea a fost abrogată de porunca lui Dumnezeu dată lui Noe, de poruncile Legii mozaice, de Cuvântul lui Hristos și de învățătura apostolilor. După regulile lui White, patriarhii, profeții și preoții, Domnul nostru și apostolii Săi sunt cu toții în rătăcire! Apostolul Pavel o contrazice și ne învață că nicio mâncare nu este de aruncat, nici măcar carnea. Să observăm cum motivează el acest lucru, inspirat de Duhul lui Dumnezeu:

1. În primul rând, Pavel spune că aceste alimente sunt mâncăruri „pe care Dumnezeu le-a creat spre a fi primite cu mulțumire de cei credincioși și care cunosc adevărul” (1 Timotei 4.3) - nu „pentru aruncat”, ci „pentru primire”, nu cu teamă sau cu conștiința încărcată, ci „cu mulțumire”. Cine cunoaște adevărul și crede știe: Domnul nostru a declarat că toate alimentele sunt curate (Marcu 7.19). Adevărul lui Dumnezeu nu ne cere și nu ne permite să respingem anumite alimente din motive spirituale.
2. În al doilea rând, Pavel explică de ce: „Căci” adică „pentru că”: „Pentru că orice creatură a lui Dumnezeu este bună” (1 Timotei 4.4a). În Geneza 1, cuvântul „bun” este menționat

³ Manuscris 115, 1903 (CD 380.2). <https://m.egwwritings.org/en/book/384.3093#3155>.

Romani 12.2; 1 Corinteni 10.31

de șase ori (Geneza 1.10,12,18,21,25,31). Niciun aliment nu este în mod inerent necurat sau rău.

3. În al treilea rând, se spune: „Nimic nu este de aruncat, dacă este luat cu mulțumire” (1 Timotei 4.4b). Pavel repetă cuvântul „mulțumire” din versetul 3 pentru a sublinia o atitudine recunoscătoare. „Nimic” - acesta este un termen absolut și include carnea. Nu trebuie să respingem mâncarea din motive spirituale. Cei care suferă de intoleranță la un anumit aliment sau au alergii alimentare, sau care au restricții de sănătate din alte motive, ar trebui, desigur, să respecte dieta prescrisă. „Din cauza conștiinței” (1 Corinteni 10.25,27) - acest lucru indică motive spirituale, nu motive de sănătate.
4. În al patrulea rând, Pavel dă următorul motiv: „Pentru că este sfințită prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune” (1 Timotei 4.5). Nu este vorba de faptul că carnea ar fi „permisă” doar pentru că „nu este rea”. Scriptura spune că noi nu trebuie să respingem carnea, ci să o primim cu recunoștință, pentru că ea este chiar „sfințită”! Cuvântul lui Dumnezeu o sfințește, așa cum am văzut în Marcu 7.19 și în alte versete. Ceea ce Dumnezeu a sfințit nu trebuie să numim necurat sau nesănătos. Carnea se sfințește și prin rugăciune. Când mâncăm ca și creștini, începem cu o rugăciune de mulțumire către Dumnezeu. Tot ceea ce a creat El este bun. Așa că îi mulțumim și mâncăm.

Henry Allan Ironside (1876-1951) a povestit că odată a mâncat într-un restaurant și, în timp ce i se servea mâncarea, și-a plecat capul și a mulțumit. Un alt client din apropiere i-a observat capul plecat și l-a întrebat dacă se simte bine. Ironside a răspuns afirmativ la întrebare și a spus că pur și simplu i-a mulțumit Domnului înainte de a mânca. „Nu-mi pasă”, a comentat bărbatul. „Mi-e foame, mi se aduce mâncarea, încep să mâncăm și o savurez!” – „Da”, a răspuns Ironside, „și câinele meu face la fel”.

Credincioșii nu ar trebui să aibă nicio muștrare de conștiință când mănâncă. Gusturile personale variază, desigur. Cu toții avem gusturi și antipatii, alimente preferate și alimente pe care poate nu le alegem pentru noi înșine, iar aceste preferințe nu sunt corecte sau greșite. Uneori este vorba de cât de înfomețați suntem în acel moment. Proverbele 27.7 spune: „Sufletul sătului calcă în picioare fagurele de miere, dar pentru sufletul flămând orice lucru amar este dulce”. În ceea ce privește preferințele, în Deuteronomul 14.26 se spune: „tot ce-ți dorește sufletul”; adică, putem decide personal ce ne place să mâncăm. Cu toate acestea, nu există niciun motiv biblic pentru a renunța la carne și a deveni vegetarian.

„Mâncați tot ce vă este pus înainte” (1 Corinteni 10.27). Acesta este un bun sfat biblic pentru tineri și bătrâni. Prin urmare, nu ar fi potrivit dacă bătrânii adunării și alți slujitori ai Domnului ar alege un stil de viață vegetarian. Viețile lor ar trebui să fie un exemplu pentru ceilalți credincioși despre cum să pună în practică ceea ce ne învață Scriptura și cu privire la alimentație. Și fiecare credincios ar trebui să-și amintească faptul că nu trebuie să se conformeze lumii, ci să fie „transformat prin înnoirea minții sale”. Acest lucru se face cu ajutorul Sfintei Scripturi. În acest fel putem să-L slăvim tot mai mult pe Dumnezeu și să cunoaștem voia Lui, care este „bună și plăcută și desăvârșită” (Romani 12.2).